

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ

Лекція № 1.1.

1. Основне призначення економіки це:

а) забезпечення суспільства предметами споживання та послугами, котрі створюють умови для життя та безпеки людини, родини, суспільства, країни;

б) соціально-економічні системи, економіка та її підрозділи, окремі господарські одиниці, процеси, які в них відбуваються;

в) вироблення управлінських рішень на всіх рівнях господарської ієрархії управління;

г) це результат виникнення між елементами системи так званих синергетичних зв'язків, які забезпечують збільшення загального ефекту до більших обсягів, ніж сума ефектів окремо взятих елементів системи, що діють (функціонують) незалежно.

2. Досліджувану множину елементів можна розглядати як систему, якщо вона характеризується такими ознаками:

а) цілісність системи, наявність цілей і критеріїв;

б) наявність цілей і критеріїв щодо дослідження даної множини елементів;

в) наявність більш загальної — зовнішньої стосовно до даної системи, котру називають «надсистемою», чи «середовищем»;

г) цілісність системи, наявність цілей і критеріїв щодо дослідження даної множини елементів, наявність більш загальної — зовнішньої стосовно до даної системи, можливість виокремлення в даній системі певних частин («підсистем»).

3. Основним інструментальним та ефективним методом дослідження систем є:

а) метод моделювання;

б) економічний метод;

в) математичний метод;

г) економіко-математичний метод.

4. Практичними завданнями економіко-математичного моделювання є:

а) аналіз економічних об'єктів і процесів, економічне прогнозування, вироблення управлінських рішень на всіх рівнях господарської ієрархії управління;

б) вироблення управлінських рішень, можливість виокремлення в даній системі певних частин («підсистем»);

в) аналіз економічних об'єктів та суб'єктів;

г) прийняття управлінських рішень, отримання нових знань про об'єкт дослідження.

5. Одним із важливих аспектів у економіко-математичному моделюванні, як і в інших концепціях моделювання, є :

- а) математичний метод;
- б) поняття адекватності моделі;
- в) дослідження;
- г) поняття динамічності.

6. Емерджентність це:

- а) вироблення управлінських рішень;
- б) аналіз економічних об'єктів та суб'єктів;
- в) результат виникнення між елементами системи так званих синергетичних зв'язків, які забезпечують збільшення загального ефекту до більших обсягів;
- г) динамічність економічних процесів, що полягає в зміні у часі параметрів і структури економічних систем.

7. Складним системам притаманні такі властивості:

- а) динамічність, еластичність;
- б) динамічність, невизначеність, неможливість ізолювати процеси, котрі здійснюються в економічних системах;
- в) емерджентність, динамічність, невизначеність, неможливість ізолювати процеси, активна реакція на нові чинники;
- г) невизначеність, неможливість ізолювати процеси, активна реакція на нові чинники.

8. Створення теорії аналізу й управління економікою передбачає:

- а) виявлення об'єктивних закономірностей;
- б) виявлення об'єктивних закономірностей взаємодії (взаємозв'язків), формалізацію опису цих взаємозв'язків;
- в) опрацювання правильних економічних рішень;
- г) застосування концептуальних і математичних моделей.

9. У результаті функціонування економіки протягом року всі галузі матеріального виробництва створюють :

- а) валовий внутрішній продукт (ВВП);
- б) валовий національний продукт (ВНП);
- в) проміжний продукт;
- г) всі відповіді вірні.

10. Організаційно-господарська структура економічної системи це:

- а) результат виникнення між елементами системи так званих синергетичних зв'язків, які забезпечують збільшення загального ефекту до більших обсягів;
- б) вироблення управлінських рішень на всіх рівнях господарської ієрархії управління;
- в) це сукупність господарських одиниць та організаційно-господарських зв'язків між ними;
- г) розробку алгоритмів для числового розв'язування задачі.

Лекція № 1.2.

1. Аналіз це:

- а) це спосіб пізнання предметів і явищ оточуючого середовища, який ґрунтується на розкладі цілого на його складові частини ;
- б) окремі господарські одиниці, процеси, які в них відбуваються;
- в) поєднання розщеплених елементів у єдине ціле;
- г) судження : від часткового до загального.

2. До методів пізнання відносяться:

- а) індукція, дедукція;
- б) дедукція, аналіз, синтез;
- в) аналіз, синтез;
- г) індукція, дедукція, аналіз, синтез;

3. Предметом економічного аналізу є:

- а) причинно-наслідкові зв'язки економічних явищ і процесів на підприємстві;
- б) господарча (економічна) діяльність;
- в) економічні результати господарської діяльності;
- г) аналіз економічних об'єктів .

4. Об'єктами аналізу є:

- а) причинно-наслідкові зв'язки економічних явищ і процесів на підприємстві;
- б) економічні результати господарської діяльності;
- в) розвиток економічних явищ і процесів;
- г) сукупність прийомів дослідження.

5. Під методологією слід розуміти:

- а) шляхи, способи та засоби пізнання дійсності, сукупність органічно пов'язаних принципів та прийомів дослідження різноманітних явищ;
- б) розвиток економічних явищ і процесів;

в)сукупність прийомів та способів практичного виконання окремих завдань;

г)системне, комплексне вивчення, вимір та узагальнення впливу чинників на результати діяльності підприємства.

6.До характерних рис методу економічного аналізу відносять:

а)необхідність порівняння,необхідність вивчення внутрішніх протиріч;

б)аналіз економічних об'єктів та суб'єктів;

в)необхідність порівняння,необхідність вивчення внутрішніх протиріч,врахування усіх взаємозв'язків,кількісна оцінка причинно-наслідкових зв'язків,системний підхід,розробка і використання системи показників;

г)динамічність економічних процесів, що полягає в зміні у часі параметрів і структури економічних систем,системний підхід.

7.Аналіз сьогодні є важливою функцією управління і базується на:

а)якісному підборі достовірної інформації;

б)системному підході,комплексному врахуванні різноманітних чинників,якісному підборі достовірної інформації;

в)комплексному врахуванні різноманітних чинників,якісному підборі достовірної інформації;

г)надійній уніфікованій інформаційній базі.

8.До основних функцій економічного аналізу відносяться:

а)вивчення характеру дії економічних законів, встановлення закономірностей і тенденцій економічних явищ і процесів в конкретних умовах підприємства;

б)оцінка результатів діяльності підприємства по виконанню планів, досягнутому рівню розвитку економіки і використанню наявних можливостей;

в)розробка заходів по використанню виявлених в ході аналізу резервів тощо;

г)всі відповіді вірні.

9.За часом аналізового періоду аналіз поділяється на :

а)оперативний,поточний,перспективний,стратегічний,тактичний;

б)поточний,перспективний;

в)оперативний,тактичний,стратегічний;

г)внутрішній,зовнішній.

10.За змісто(характером) аналітичні показники поділяються на:

а) абсолютні,відносні;

б)факторні,результативні;

в)загальні,часткові,допоміжні;

г)кількісні,якісні.

Лекція № 1.3.

1. Синергетика це:

- а) підхід до пояснення постійних змін економічних процесів та явищ;
- б) міждисциплінарна наука, яка має метою виявлення спільних принципів еволюції, самоорганізації та адаптації складних систем у різних галузях знань;
- в) визначає збільшення чи зменшення основного капіталу фірми від одного періоду до другого;
- г) сукупність галузей господарства, що вивчають і використовують енергетичні ресурси з метою вироблення, перетворення, передачі і розподілу енергії.

2. Дослідження еволюції системи у фазовому просторі дозволяє:

- а) виявити області її стійкості (атрактори) і визначити тип поведінки;
- б) виявити точки, у яких подальший розвиток системи прогнозувати неможливо (крапки біфуркації);
- в) розрахувати параметри впливу для перекладу системи з одного стійкого стану в інший (від одного атрактора до іншого) і ін.
- г) всі відповіді вірні.

3. Відповідно до класифікації К. Хофера еволюційні моделі поділяють на наступні види:

- а) моделі життєвого циклу, моделі етапів або фаз, моделі розвитку або моделі еволюції, моделі переходу;
- б) модель описує знання і можливості підприємця, які є важливими, модель показує можливі напрямки розвитку компанії;
- в) моделі життєвого циклу, моделі етапів або фаз;
- г) моделі розвитку або моделі еволюції, моделі переходу.

4. Модель, що спеціально орієнтується на розвиток невеликих компаній, включає наступні фази:

- а) «збір урожаю», закінчення ресурсу;
- б) існування, виживання, успіх, «збір урожаю», закінчення ресурсу;
- в) розвиток економічних явищ і процесів, сукупність прийомів дослідження;
- г) існування, виживання.

5. Моделі переходу (трансформації) описують:

- а) сукупність прийомів дослідження;
- б) аналіз економічних об'єктів та суб'єктів;
- в) поєднують в собі моделі життєвого циклу і фазові моделі, а також призначені для опису послідовностей розвитку й взаємодії елементів попередніх моделей;

г)проблеми й труднощі, що виникають між фазами розвитку компанії.

6.Семифазна модель показує можливі напрямки розвитку компанії:

- а)одержання ресурсу,мобілізація ресурсу;
- б)посилення росту,зміна росту;
- в)одержання ресурсу,мобілізація ресурсу,генерація ресурсу,посилення росту,зміна росту,нагромадження,завершення;
- г)нагромадження,завершення.

7.Існує класифікація еволюційних моделей по Старбаку, відповідно до якої моделі поділяються на:

- а)моделі дивізіонів,моделі змін,моделі об'єднання,моделі процесу ухвалення рішення;
- б)моделі життєвого циклу ,моделі етапів або фаз,моделі розвитку або моделі еволюції,моделі переходу;
- в)моделі посилення росту,моделі зміни росту;
- г)зовнішні,внутрішні.

8.На стадії формування, система виникає, коли :

- а)коли елементи, що є взаємодоповнюючими, установлюють необхідні зобов'язання й зв'язки між собою.
- б)система формує свою безпеку, впроваджує елементи й зобов'язання;
- в)структура керування може бути чітко описана й віднесена до якого-небудь із відомих типів ;
- г)система досягає точки, де вона використовує більше енергії на підтримку подальшої ідентичності своїх елементів.

9.Основним об'єктом еволюційної економіки є:

- а)конкуренція між новаторами;
- б)популяція фірм у конкретному ринковому середовищі;
- в)деталізований аналіз функціонування різних ринків в умовах невизначеності;
- г)збільшення чи зменшення основного капіталу фірми від одного періоду до другого.

10.Розвиток еволюційної економіки призвів до концентрації уваги на таких поняттях, як:

- а)конкуренція,розвиток економічної системи;
- б)поведінка окремої фірми,правила взаємодії фірм між собою;
- в)неповнота інформації при прийнятті управлінських рішень,процес формування очікувань суб'єктами економіки,деталізований аналіз функціонування різних ринків в умовах невизначеності;
- г)невідповідність ділового поведження фірм відповідним зразкам,збільшення чи зменшення основного капіталу фірми від одного періоду до другого.

Лекція № 1.4.

1. Дослідження С. Уінтера та Р. Нельсона базуються на синтезі наступних ідей:

- а) поведінкові зразки і їхня передача;
- б) створення нових поведінкових зразків;
- в) різні типи механізмів вибору;
- г) поведінкові зразки і їхня передача, створення нових поведінкових зразків, різні типи механізмів вибору.

2. Можна сказати, що Р. Нельсон і С. Уінтер об'єднали:

- а) роботу Саймона, роботи Р. Нельсона;
- б) роботу Олчина й С. Уінтера ;
- в) роботи Р. Нельсона й інших послідовників Й. Шумпетера ;
- г) всі відповіді вірні.

3. Чисті інвестиції фірми залежать від:

- а) відношення ціни в поточний період до одиниці витрат наступного періоду;
- б) бажаних інвестицій і інвестиційних обмежень;
- в) від обсягу зовнішнього інвестування;
- г) відношення ціни в поточний період до одиниці витрат наступного періоду, цільового фактора підвищення.

4. Фактичні інвестиції залежать від :

- а) відношення ціни в поточний період до одиниці витрат наступного періоду;
- б) відношення ціни в поточний період до одиниці витрат наступного періоду, цільового фактора підвищення;
- в) бажаних інвестицій і інвестиційних обмежень;
- г) всі відповіді вірні.

5. Основними змінними в моделі виступають:

- а) продуктивність і обсяг основного капіталу;
- б) обсяг зовнішнього інвестування, дохід;
- в) час, фіксування кількості фірм;
- г) продуктивність, обсяг випуску продукції.

6. Центральною в концепції Нельсона - Уінтера стала:

- а) зміна цін;
- б) категорія "рутина";
- в) інноваційна активність фірм;
- г) інноваційна карта і ймовірнісний результат.

7. "Рутина" це:

- а) рівень витрат фірми;
- б) одержання імітаційної карти;
- в) спосіб звичайного ведення справ;
- г) інвестиційний процес.

8. Використовуючи стан фірми, що описується через продуктивність і обсяг основного капіталу, можна розрахувати наступні характеристики:

- а) обсяг випуску продукції фірми і у момент часу t , загальний обсяг продукції в галузі в момент часу t ;
- б) розрахунок прибутковості фірми, розрахунок фінансових обмежень;
- в) розрахунок частки ринку фірми і в момент часу t , розрахунок рентабельності;
- г) розрахунок дійсних інвестицій, розрахунок обсягу основного капіталу в $t+1$ період часу.

9. Першим у розрахунку моделі Нельсона - Уінтера є:

- а) бажане підвищення цін і продуктивності;
- б) моделювання вибору нової технології;
- в) знаходження обсягу випуску і ціни в галузі;
- г) ініціалізація параметрів і стан фірм у галузі.

10. Назвіть компоненти моделювання еволюційних процесів:

- а) інноваційні дослідження, економіко-математичні дослідження;
- б) імітаційні дослідження, інноваційні дослідження;
- в) технологічне і інноваційне дослідження;
- г) економіко-математичні дослідження, екологічні дослідження.

Лекція № 1.5.

1. Очікування «ex post» це:

- а) перевірка теоретичних концепцій;
- б) розрахунок фактичних показників розвитку економіки на основі системи національних рахунків;
- в) оцінка, яка була сформована суб'єктами після завершення даного процесу;
- г) всі відповіді вірні.

2. Очікування «ex ante» це:

- а) оцінка, яка була сформована суб'єктами після завершення даного процесу;
- б) зниження інвестиційної активності;
- в) зростання цін;
- г) майбутні плани і наміри економічних суб'єктів, які визначають характер рішень, що приймаються.

3. У даний час виділяється три типи очікувань «ex ante»:

- а) статичні, адаптивні і раціональні;
- б) внутрішні, зовнішні;
- в) статистичні, економічні;
- г) соціальні, економічні.

4. В яких концепціях використовуються статистичні типи очікувань «ex ante»:

- а) монетаристських;
- б) кейнсіанських концепціях;
- в) неокласичних;
- г) кейсіанських і неокласичних.

5. Часто статичний тип очікувань називають:

- а) «наївним»;
- б) «довгоочікуваним»;
- в) «помилковим»;
- г) «швидким»;

6. Статичні очікування означають:

- а) що економічні суб'єкти будують свою поведінку виходячи з минулого досвіду, але коригують свої очікування;
- б) що в майбутньому економічні суб'єкти орієнтуються на ті ж параметри кон'юнктури, які мають місце в теперішньому часі;
- в) пояснення багатьох економічних явищ і процесів;
- г) економічні суб'єкти формують свої плани і будують свою поведінку виходячи з аналізу на даний момент інформації.

7. Раціональні очікуванням припускають, що:

- а) економічні суб'єкти формують свої плани і будують свою поведінку виходячи з аналізу на даний момент інформації;
- б) в майбутньому економічні суб'єкти орієнтуються на ті ж параметри кон'юнктури, які мають місце в теперішньому часі;
- в) економічні суб'єкти будують свою поведінку виходячи з минулого досвіду, але коригують свої очікування;
- г) немає правильної відповіді.

8. Для нормального економічного розвитку з теорії раціональних очікувань необхідно наступне:

- а) забезпечити стабільність цін;
- б) встановити конкретний розмір податків, забезпечити стабільність цін;

в)забезпечити стабільність цін,визначити щорічне збільшення кількості грошей в обігу,встановити конкретний розмір податків,звести ділову активність держави до мінімуму;

г)встановити конкретний розмір податків,звести ділову активність держави до мінімуму.

9.Р. Лукас і його прихильники виділяють два види очікувань господарських суб'єктів:

а)внутрішні,зовнішні;

б)адаптивні,раціональні;

в)господарські,технологічні;

г)немає правильної відповіді.

10.Адаптивні очікування виробляються:

а)щодо теперішнього часу з урахуванням помилок минулого;

б)щодо майбутніх подій на основі інформації про сучасний стан економіки;

в)щодо встановлення конкретного розміру податків;

г)всі відповіді вірні.

Лекція № 1.6.

1. Виникнення інфляції пов'язують з наступними умовами:

А)більш швидке зростання швидкості обігу грошей в порівнянні з ростом реального національного доходу.

Б) більш швидке зростання рівня цін порівняно зі зростанням реального доходу;

В) більш швидке зростання номінальної кількості грошей в порівнянні з реальним доходом.

2.Важливим соціально-економічним наслідком інфляції є:

А)перерозподіл доходу і майна між населенням і державою, між різними верствами населення.

Б)зниження темпу приросту грошової маси, що призводить до зниження виробництва і зниження зайнятості. Для запобігання інфляційних процесів.

3. Варіанти антиінфляційної політики, застосовувані країнами з метою відновлення стабільності економіки

А) Шокова терапія

Б) Градування

В) моделювання адаптивних очікувань.

4. За допомогою моделювання адаптивного очікування стає можливою

А) розробка логічного апарату, який матиме застосування, насамперед, у аналізі мікроекономічних систем.

Б) розробка економіко-математичної моделі на мезорівні та макрорівні

5. На рівні підприємства адаптивно-раціональні системи управління часових рядів використовуються

А) коли початкової (апріорної) інформації про об'єкт недостатньо

Б) коли апріорної інформації про об'єкт зібрано в достатній кількості.

В) коли в процесі роботи динамічні характеристики об'єкта залишаються незмінними.

6. Розробивши системно-динамічну модель можна

А) проаналізувати та оцінити реакцію системи у майбутньому

Б) оцінити реакцію системи в минулому

В) оцінювати взаємозв'язок між факторами на когнітивному рівні.

7. Теорія адаптивних очікувань лежить в основі державної адаптаційної політики, спрямованої на

А) зниження рівня безробіття

Б) придушення інфляції, що виникає в результаті порушення ринкової рівноваги.

В) підвищення рівня життя

8. Крива Філіпса показує

А) існування стійкого зв'язку між рівнем безробіття та рівнем інфляції.

Б) існування зв'язків у короткостроковому періоді

В) відсутність зв'язків між інфляцією та рівнем безробіття.

9. Адаптивні очікування означають, що

А) економічні суб'єкти будують свою поведінку виходячи з минулого досвіду, але коригують свої очікування

Б) господарюючі суб'єкти будують свою поведінку виходячи лише зі своїх прогнозів

В) формування очікувань господарюючих суб'єктів відбувається шляхом екстраполяції тенденцій розвитку економічного процесу в майбутньому.

10. Відмінною рисою адаптивних систем є:

А) зниження середньої продуктивності праці

Б) організація додаткової інформації для пере класифікації роботи

В) організація додаткової інформації про зміну динамічних властивостей в процесі її роботи для якісного управління.

Лекція № 1.7.

1. Розрізняють такі рівні економічної безпеки:

- А) міжнародна (глобальна та регіональна);
- Б) національна;
- В) локальна (регіональна чи галузева усередині країни);
- Г) приватна (фірми та особи).

2. Для визначення кількісного рівня економічної безпеки підприємства використовується декілька підходів

А) індикаторний (пороговий), ресурсно-функціональний, програмно-цільовий (комплексний), підхід на основі теорії економічних ризиків

Б) індикаторний (пороговий), ресурсно-функціональний, режимний, підхід на основі теорії економічних ризиків

В) індикаторний (пороговий), програмно-цільовий (комплексний), підхід на основі теорії економічних вигод.

3. Індикаторний підхід полягає у

А) передбаченні визначення рівня економічної безпеки за допомогою оцінювання ефективності використання ресурсів підприємства

Б) встановленні рівня економічної безпеки в результаті порівняння фактичних показників діяльності підприємства з індикаторами, що виступають пороговими значеннями цих показників і відповідають певному рівню безпеки

В) інтегруванні показників, які визначають рівень економічної безпеки підприємства

4. Суть методики кредитного скорингу Дюрана

А) класифікація підприємств за мірою ризику виходячи з фактичного рівня показників фінансової стійкості і рейтингу кожного показника вираженого в балах на основі експертних оцінок

Б) Індекс кредитоспроможності побудований за допомогою апарата мультиплікативного дискримінантного аналізу і дозволяє в першому наближенні розділити господарючі суб'єкти на потенційних банкрутів і не банкрутів

5. Об'єктивними передумовами забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства на посттрансформаційному етапі розвитку економіки виступають:

А) малокеровані процеси розвитку більшості сфер і ринків; надмірне та недосконале оподаткування бізнесу

Б) недостатність уваги з боку державних органів до проблеми фінансово-економічної стійкості підприємств

В) збільшення купівельної спроможності населення

6. Принцип економічної доцільності

- А)слід організувати захист тільки тих об'єктів,витрати на захист яких менше,ніж витрати від реалізації загроз за цими об'єктами
Б)уся діяльність підприємства має носити законний характер
В)поєднання заходів попереджувального характеру та реактивних заходів що приймаються в разі реального виникнення загроз.

7.Міжнародна економічна безпека передбачає

- А)низький рівень загроз,що сприяє стійкому розвитку та функціонуванню певного суб'єкта
Б)комплекс умов,за яких держава-член світової спільноти не має право вибору на здійснення стратегії соціально-економічного розвитку
В)умови співпраці , де кожна окрема держава ,що є членом спільноти надані можливості вільного вибору та здійснення своєї стратегії соціально-економічного розвитку,не наражаючись на зовнішній тиск.

8.До внутрішніх загроз національної безпеки не відносять

- А)зростання внутрішнього та зовнішнього боргу
Б)криміналізація економіки
В)глобалізація та транс націоналізація розвитку світової економіки

9.Мета ефективного функціонування системи управління економічною безпекою

- А)розробка принципів нових поглядів на довгострокових перспективах
Б)розробка методів оцінювання поточних станів економіки
В)зниження рівня доступності достовірної інформації

10.При відхиленнях безпечний стан може бути досягнутий шляхом вирішення задачі регулювання,котра передбачає

- А)економічну оцінку та визначення кінцевого стану
Б)побудову нового програмного управління,котре приведе систему в безпечний стан
В)упровадженням сучасних технологій та ефективним проведенням інноваційної політики.

Лекція № 2.1.

1. Незадовільна структура балансу це

- А)кризовий фінансовий стан підприємства,яке проходить шлях від епізодичної до стійкої неплатоспроможності

Б)коли вартість майна дорівнює загальній сумі зобов'язань боржника
В)стан боржника ,коли за рахунок свого майна він не може забезпечити своєчасне виконання зобов'язань перед кредиторами через неліквідність майна.

2. Оцінка структури балансу підприємства проводиться на основі
А)коефіцієнта забезпеченості власними коштами
Б)коефіцієнта ліквідності та коефіцієнта забезпеченості власними і оборотними коштами
В)коефіцієнта покриття.

3. Z-модель Альтмана
А)забезпечує високу точність прогнозування банкрутства
Б)застосовується в умовах необмеженого обсягу інформації про підприємство
В)не враховує вплив на фінансовий стан підприємства такі показники як рентабельність та ділову активність.

4. Семифакторна модель Альтмана дозволяє
А) прогнозувати банкрутство протягом 5 років
Б)спрогнозувати динаміку прибутку протягом 7 років
В)спрогнозувати кумулятивну прибутковість.

5. Експрес -аналіз фінансового стану проводиться якщо
А)у найближчі 6 місяців підприємство має реальну можливість відновити платоспроможність
Б)підприємство має задовільну структуру балансу
В)потрібно визначити формування незадовільної структури балансу у прибутково працюючого підприємства ,здатної в перспективі привести до появи ознак поточної,критичної,а потім і надкритичної неплатоспроможності.

6. Для характеристики джерел формування запасів і витрат не використовують такі показники як
А)наявність оборотних засобів
Б)наявність короткострокових позичкових джерел формування запасів і витрат
В)загальна величина основних джерел запасів та витрат.

7. Оцінити фінансовий стан підприємства і можливість банкрутства можна через
А)оцінку власних оборотних коштів
Б)коефіцієнт ліквідності
В)показники фінансової стійкості.

8. За гіперінфляції успішна діяльність підприємства залежить від
А)внутрішнього середовища, власних зусиль, діяльності держави
Б)зовнішнього середовища, діяльності інших суб'єктів господарювання, діяльності держави
В)зовнішнього середовища

9. Кризовий фінансовий стан підприємства настає коли
А)довгострокові фінансові вкладення не покривають дебіторської заборгованості
Б)підприємство перебуває на межі банкрутства через не покриття кредиторської заборгованості

10. Прогнозування можливого банкрутства та реалізація виходу підприємства з кризи проходить шляхом
А)фінансового аналізу
Б)оцінки ймовірності банкрутства

Лекція № 2.2.

1. Побудова моделі руху фінансових толоків здійснюється на основі методів:

- А)градування
- Б)Форрестера
- В)Альтмана

2. Використання теорії системної динаміки в процесі моделювання фінансових потоків дозволяє :

- А)визначити диспропорцію рівнів фінансових потоків
- Б)визначити характеристики фінансовано стану на початок і кінець року
- В)здійснити перевірку адекватності побудованої моделі реальним фінансовим процесам підприємства.

3. Переваги імовірнісних моделей:

- А)не враховує вплив рентабельності
- Б)застосовується у великих компаніях
- В)точність розрахунків залежить від прогнозованого періоду часу.

4. Власний оборотний капітал це:

- А)різниця між оборотними активами і короткостроковими зобов'язаннями
- Б)різниця грошових коштів, дебіторської заборгованості та виробничих запасів

В) різниця між довгостроковими зобов'язаннями і необоротними активами.

5. Погашена дебіторська заборгованість це

- А) обсяг проданої в кредит продукції
- Б) темп сплати покупцями за продукцію, придбану в кредит
- В) обсяг придбаних в кредит виробничих матеріалів

6. Рівень основних фондів відображає

- А) обсяг основних фондів, що знаходиться на балансі підприємства
- Б) потребу у грошових коштах на оновлення основних засобів
- В) обсяг проданої в кредит продукції

7. Для аналізу точності моделі та оцінки відхилення експериментальних даних від реальних розраховують:

- А) Z (коефіцієнт Альтмана)
- Б) NZS
- В) $MAPE$ (середня відносна помилка).

8. Перевага моделі Ліса:

- А) застосовується з метою класифікації підприємств за рівнем ризику
- Б) можливість розділити господарюючі суб'єкти на потенційних банкрутів і не банкрутів
- В) розподіляє підприємства на платоспроможні та неплатоспроможні

9. Імовірнісна модель, що застосовується тільки для компаній, акції яких котируються на ринку та дозволяє визначити рейтинг ризику банкрутства:

- А) модель Альтмана
- Б) модель Ліса
- В) модель Таффлера.

10. Модель рейтингового числа дозволяє

- А) не враховувати впливу рентабельності
- Б) обмежувати область застосування
- В) здійснити переоцінку ролі кількісних факторів.

Лекція № 2.3.-2.5.

1. Індикатори – це:

- а. характеристики способів досягнення бажаних станів об'єкту управління в опорних точках;
- б. характеристики бажаних станів об'єкту управління в опорних точках;

- с. параметри меж, в межах яких система, що включає організаційні механізми, технологічні зв'язки, матеріальні і фінансові потоки, може функціонувати і розвиватися;
- д. правильні відповіді б і с.

2. Індикативне планування – це:

- а. планування, що оперує показниками-індикаторами: індексами зміни економічних величин, структурними співвідношеннями, динамікою дисконтування, рухливістю облікових ставок і ін.;
- б. процес визначення цілей і завдань підприємства на певну перспективу, та вибір оптимального шляху їх досягнення й ресурсного забезпечення;
- с. система взаємозалежних, об'єднаних загальною метою завдань, що забезпечують реалізацію цілей виробничої системи
- д. це процес формування системи параметрів (індикаторів), що визначають стан господарюючого суб'єкта і заходів дії на нього.

3. Зміст індикативного планування складає сукупність процедур узгодження процесів відтворення, які реалізуються на мезоекономічному рівні –

- а. у вигляді прогнозів, що розробляються державними органами господарського управління, бюджетних планів і програм;
- б. у вигляді мегакорпорацій (міжгалузевими, міжрегіональними і міжнародними фінансово-промисловими групами) планів, що розробляються, прогнозів і програм розвитку галузей і підгалузей, територіально-виробничих комплексів непромислових вузлів;
- с. у вигляді регіональних прогнозів, що розробляються владними структурами, програм і бюджетних планів;
- д. у вигляді стратегічних планів розвитку підприємств як юридичних осіб.

4. Скомпонуйте у правильному хронологічному порядку етапи процесу формування індикативного плану підприємства:

- а. визначення стратегії реалізації заходів індикативного плану;
- б. розробка індикативних річних бюджетів, що забезпечують реалізацію стратегії розвитку підприємства;
- с. аналіз поточного стану виробничо-господарської діяльності підприємства;
- д. формування стратегії розвитку підприємства;
- е. контроль за реалізацією заходів індикативного плану;
- ф. розробка тактичних планів для виконання індикативних річних бюджетів.

1	2	3	4	5	6

1	2	3	4	5	6
c	d	b	f	a	e

5. За сферою діяльності підприємства бюджет поділяється на:
 - a. поточний та капітальний;
 - b. функціональний, комплексний, гнучкий та фіксований бюджет;
 - c. фінансової, інвестиційної та інвестиційної діяльності;
 - d. щоденний, щотижневий, щомісячний, кварталний, річний.

6. Основні класифікаційні ознаки бюджету включають:
 - a. Сферу діяльності підприємства, види витрат, широку номенклатуру витрат, методи розроблення, тривалість планованого періоду;
 - b. Сферу діяльності підприємства, неперервність планування, численність персоналу підприємства, кількість статей витрат, методи розроблення;
 - c. Сферу діяльності підприємства, рівень змісту інформації, особливості технічного забезпечення підприємства, тривалість планованого періоду;
 - d. Всі відповіді вірні.

7. Оперативний бюджет – це:
 - a. короткостроковий бюджет, спрямований на планування поточних цілей;
 - b. бюджет прямо пов'язаний з досягненням цілей підприємства (наприклад, план виробництва, матеріально-технічного постачання);
 - c. ізольований бюджет, який не залежить від інших бюджетів;
 - d. бюджет генерального розвитку бізнесу і довгострокової структури організації.

8. За методами розроблення бюджет поділяється на:
 - a. поточний та капітальний;
 - b. функціональний, комплексний, гнучкий та фіксований бюджет;
 - c. фіксований та гнучкий;
 - d. оперативний, щоденний, поточний, перспективний та самостійний.

9. Капітальний бюджет – це:
 - a. бюджет, який деталізує в межах відповідного часового періоду зміст показників, які відображаються в поточному плані доходів і витрат в операційній діяльності;
 - b. бюджет, який складається з двох поточних витрат, а саме з витрат виробництва (обігу) на розглядуваний вид операційної діяльності, і

доходів від поточної господарської діяльності, сформованими, зокрема, за рахунок реалізації продукції (товарів, послуг);

с. бюджет, який передбачає встановлення планованих поточних чи капітальних витрат не у твердо фіксованих сумах, а у вигляді нормативу витрат, узгодженого з відповідним показником обсягу діяльності.

д. Бюджет, який передбачає доведення до конкретних виконавців результатів поточного плану капітальних вкладень, який розробляють на підґрунті здійснення нового будівництва, реконструкції і модернізації основних фондів, придбання нових видів обладнання і нематеріальних активів тощо.

10. Охарактеризуйте кон'юнктурну форму індикативного планування.

а. прогресивна структура економіки, необхідність проведення цілеспрямованих структурних змін;

б. анти-циклічні міри, ефективне використання виробничих ресурсів, соціально спрямована політика, посилений вплив бюджету;

с. визначення головних пріоритетів, визначення ролі держави в їх виконанні, фундаментальні дослідження, інноваційні розробки, територіальне реакційне планування;

д. правильні відповіді б і с.

Лекція 2.6.-2.7.

1. Мінливість інноваційного розвитку дозволяє порушити питання про забезпечення його керованості через створення цілеспрямованих, пов'язаних між собою змін з виділенням основних характеристик та факторів такого типу розвитку, до яких автори досліджень відносять:

а. новаторські цілі, інноваційні результати виробничої діяльності (товари, послуги, ефективність, конкурентоспроможність тощо) в тактичному і стратегічному плані;

б. інноваційні засоби досягнення цілей (фактор-інновації у вигляді нової техніки та технології, нової організації та мотивації праці і виробництва);

с. можливості відтворення інноваційної спрямованості на збалансованій основі для того, щоб господарююча система володіла усіма організаційно-управлінськими, ресурсними та мотиваційними умовами для цього;

д. всі відповіді вірні.

2. Інноваційний процес – це

а. послідовний ланцюг подій, в якому новація з ідеї перетворюється на розробки і з'являється у вигляді конкретної продукції, технології чи послуги;

b. цілеспрямований і організований пошук змін і систематичний аналіз потенціалу цих змін як джерела соціальних і економічних перетворень;

c. нововведення в галузі техніки, технології, організації праці, управління, а також у інших сферах наукової та соціальної діяльності, засноване на використанні досягнень науки і передового досвіду, є кінцевим результатом інноваційної діяльності;

d. це поступальний рух науки і техніки, еволюційний розвиток усіх елементів продуктивних сил суспільного виробництва на основі широкого пізнання і освоєння зовнішніх сил природи.

3. До визначальних стратегіютворючих чинників відносять:

a. Часовий аспект, рівень ризику, інноваційну політику, інноваційний потенціал, стратегічну позицію, сферу застосування;

b. Функціональну діяльність, сферу застосування, інноваційну політику, інноваційний потенціал, стратегічну позицію, масштаб;

c. Ставлення до нововведень, рівень ризику, інноваційну політику, інноваційний потенціал, стратегічну позицію, активність НДДКР;

d. Рівень ризику, часовий аспект, інноваційну політику, інноваційний потенціал, стратегічну позицію, інші чинники.

4. Планування, як етап стратегічного управління, включає наступні напрями діяльності інноваційної стратегії:

a. визначення інноваційних цілей та їх узгодження із загальними цілями підприємства, галузі, стратегії розвитку та мети підприємства, оцінка можливого ризику, аналіз зовнішнього середовища, дослідження внутрішнього середовища, аналіз інноваційного потенціалу підприємства та можливості залучення додаткових ресурсів;

b. визначення пріоритетів перспективного розвитку підприємства в залежності від накопленого інноваційного потенціалу, планування напрямів інноваційного розвитку на основі сформованих інноваційних цілей, розробка оптимальних шляхів перспективного інноваційного розвитку та узгодження роботи різних підрозділів підприємства;

c. забезпечення неперервності процесу впровадження інновацій, реалізація етапів інноваційної стратегії у відповідності до сформованих інноваційних цілей;

d. налагодження взаємозв'язку в організаційній системі впродовж всього життєвого циклу нововведення, контроль за зміною інформації про стан внутрішнього та зовнішнього середовища, контроль за корегуванням інноваційних цілей підприємства.

5. За способом проявлення виділяють наступні фактори макро-, мікросередовища системи інноваційної стратегії:

- a. зміна зв'язків, зміна елементів системи, змішані;
 - b. позитивні та негативні;
 - c. відкриті та латентні;
 - d. активні та пасивні.
6. За впливом на систему виділяють наступні фактори макро-, мікросередовища системи інноваційної стратегії:
- a. внутрішні та зовнішні;
 - b. позитивні та негативні;
 - c. відкриті та латентні;
 - d. активні та пасивні.
7. Соціально-психологічний етап інноваційної стратегії передбачає наступні інноваційні цілі:
- a. ефективна організація діяльності;
 - b. вихід на нові ринки;
 - c. економічна ефективність;
 - d. інноваційна сприйнятливість.
8. Організаційно-управлінський етап інноваційної стратегії НЕ передбачає наступні напрями діяльності:
- a. нові фінансові інструменти та методи розподілу коштів;
 - b. вдосконалення організаційної структури і системи управління;
 - c. впровадження нових методів організації виробництва;
 - d. покращення обслуговування, сервісу.
9. Науково-технічний етап інноваційної стратегії передбачає наступні напрями діяльності:
- a. зміна структури виробництва;
 - b. впровадження нової або модифікованої технології;
 - c. розширення виробничих потужностей;
 - d. підвищення продуктивності праці.
10. Загальну модель сприйняття підприємством організаційно-управлінських інновацій пропонують виразити наступним чином:
- a. $B = f(L, C, K)$;
 - b. $AC = AFC + AVC$;
 - c. $TC = TFC + TVC$;
 $TR = P * Q$.